

Voorwoord 2

Erik Heijerman

De door Simon vertelde geschiedenissen deden me soms denken aan de verhalen van Cesare Pavese (1908-1950) in zijn verzamelbundel *Stilte in augustus*, die in die bundel het land van zijn jeugd verheerlijkte en tegelijk mythologiseerde. Hij ontnam de willekeurigheid aan de overweldigende ervaring van de jeugd en zijn herinnering daaraan, en gaf deze iets dat boven het particuliere uitgaat. Dit tref je in de voorliggende bundel ook aan.

Als therapeut en coach heeft Simon een bijzonder zintuig ontwikkeld om in zijn ontmoetingen met mensen in ieder van die mensen iets bijzonders als geheel eigens te zien en dat tevens trefzeker te typeren.

En dat is misschien wat in deze bundel nog wel het meest raakt: vaak wordt het levensgevoel helemaal niet als zodanig of expliciet genoemd. Waar het om gaat is het onder woorden brengen van het bijzondere van mensen en van wat hen overkomt. Daardoor geraakt worden is voor Simon de kern van *de inleving én het meeleven*, die samen het levensgevoel uitmaken.

René Rhee

'Autofictie is de autobiografie van het gevoel', zo citeert Simon als zijn motto de schrijfster Charlotte Mutsaers**** (1942), en dat nu is precies hoe je deze bundel kunt lezen: als de persoonlijke beschrijving van de gevoelens die mensen en wat hen overkomt bij Simon oproepen, gevoelens die hem voeden en hem de pen doen oppakken om ze onder woorden te brengen en zo zuiver als mogelijk te karakteriseren in beknopte teksten, die op hun beurt literair doordeesemd worden door Japanse en eigen verzen die er als creatief, verrijkend gist aan toe zijn gevoegd.

Typerend voor Simon, ten slotte, is ook dat hij met deze teksten niet alleen wil staan. Hij wil er graag over communiceren, is benieuwd naar wat ze bij anderen oproepen. Vandaar dat er ook een groot aantal reflecties (27) in deze bundel is opgenomen om te ervaren hoe de verhalen doorwerken in de geest van anderen.

Dat gebeurt natuurlijk op heel verschillende wijze: van de filosofische reflecties van bovengetekende via de persoonlijke en meer gevoelsmatige reflecties van Anke de Lange en Hanneke Meulink-Korf tot de poëtische reflecties van Job Degenaar. Deze maken het geheel nog rijker dan het al was.

Ik wens u dan ook veel leesplezier met deze bijzondere bundeling van bijzondere verhalen over bijzondere mensen!

**** Charlotte Mutsaers is ook beeldend kunstenaar. Haar schrijvend en beeldend werk zijn vaak nauw met elkaar verbonden. Als dubbeltalent komt juist daarin 'autofictie als de autobiografie van het gevoel', gedragen door haar genuanceerd en persoonlijk levensgevoel, op bijzondere wijze tot uitdrukking.